

ALDO BURŠIĆ

(Brijuni, 3. lipnja 1940. - Pula, 14. studenog 2017.)

UPuli je preminuo Aldo Buršić, čovjek koji je stvorio Matu Parlova, trener boksača koji je, po mnogima, postao najbolji hrvatski športaš dvadesetog stoljeća.

Buršić je rođen 3. lipnja 1940. godine na Brijunima, a osnovnu i srednju školu završio je u Puli. Uz rad u brodogradilištu Uljanik, završio je Višu ekonomsku školu, a ispit za trenera boksa položio je 1964. na Visokoj školi za tjelesnu kulturu u Ljubljani. Aktivan boksač i član reprezentacije Jugoslavije bio je od 1954. do 1962. godine kada zbog čira na želucu prekida karijeru.

Već 1964. godine, zajedno s Aldom Banovcem, osniva omladinsku školu boksa iz koje su izrasli naraštaji vrhunskih boksača. Tako 1966. godine s polaznicima omladinske škole Boksačkog kluba Pula osvaja nevjerojatnih devet od mogućih deset zlatnih medalja na juniorskom prvenstvu Hrvatske.

Najava vrhunskih rezultata su Olimpijske igre 1968. godine u Meksiku gdje je s legendarnim Matom Parlovom osvojio peto mjesto te europsko prvenstvo 1969. na kojemu Parlov osvaja srebro. Na EP-u 1971. u Madridu njegov učenik Mate Parlov osvaja zlatnu medalju u poluteškoj kategoriji kao najavu veličanstvenih dana hrvatskog boksa. Najsajjniji trenutak u povijesti našeg amaterskog boksa događa se na Olimpijskim igrama 1972. godine u Münchenu gdje Mate Parlov osvaja zlatnu medalju!

Već sljedeće godine Parlov ponovno osvaja naslov prvaka Europe, da bi 1974 u Havani, naslovom svjetskog prvaka (osvojivši tako sve titule u amaterskom boksu), završio svoj amaterski put kojim ga je znalački vodio Aldo Buršić.

Za svoj sportski rad primio je niz priznanja, među kojima i Plaketu za životno djelo Saveza sportova grada Pule 2004. godine te Trofej i plaketu za životno djelo Saveza sportova Istarske županije 2008. godine. Godine 2011. dobio je Državnu nagradu za šport Franju Bučar.

Prema vlastitom priznanju najteži trenutak u životu bio mu je kada je saznao za smrt Mate Parlova. Čovjek koji je počeo trenirati Matu kao 16-godišnjaka nije mogao suspregnuti suze u očima, jer je za njega Parlov bio i ostao poput sina. Sjećao ga se kada je ušao u ring fizički jak, talentiran momak, neizmjerne snage, volje, upornosti i vrhunske tehnike.

Međutim, pamtio je i dozu njegove mladenačke tvrdoglavosti jer je kao trener morao uložiti puno snage i živaca da ga uvjeri kako su mu udarci na široko pogrešni te da treba udarati direktno. Dok veliki Mate to nije prihvatio, gubio je mečeve, da bi ipak na koncu prihvatio trenerov savjet da mora mijenjati „gard“ ako želi pobje-

divati. Aldo Buršić mu je zaprijetio da ga neće trenirati sve dok se ne riješi svog „kontragarda“ ljevice, tako da mu se Parlov nakon tjedan dana vratio, prihvaćajući sve uvjete i savjete svog trenera.

„Znao sam da će se Mate vratiti jer je bio inficiran boksom. Promijenio je gard i počeo redati pobjedu za pobjedom. Žestoko je udario ljevicom te je nizao pobjede nokautima. Tada sam mu prognozirao da će postati prvak Europe i svijeta“, često se prisjećao Buršić.

I doista, veliki i priznati trener Aldo Buršić bio je u pravu: Mate Parlov postao je najbolji boksač što su ga Hrvatska i Jugoslavija ikada dale, a uz to, u anketi Hrvatske televizije, proglašen je za najboljeg hrvatskog športaša XX. stoljeća. Koje ćeš veće radosti za trenera od počasti koju je dobio njegov učenik!

Ali svu tu radost, kazivao je, pomutila mu je, nažalost, prerana Parlovljeva smrt 2008. godine. To mu je (iako je znao da je Mate teško bolestan, bio najteži trenutak u životu...

Aldo Buršić sahranjen je na groblju u Puli.

(Jurica Gizdić)